

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Boudové Zvěřinové a soudkyně JUDr. Danuše Kudrnové a Mgr. Kateřiny Frankové ve věci

nezletilé:

H. J., narozená dne
bytem ,
zastoupená opatrovníkem městem
sídlem ,

dcery rodičů:

V [REDACTED] P [REDACTED], narozená dne [REDACTED]
bytem [REDACTED], [REDACTED]
zastoupená advokátem Mgr. Stanislavem Beranem
sídlem Novgorodská 948/8, 101 00 Praha 10

M. J., narozený dne
bytem
zastoupený advokátem Mgr. Martinem Rottou
sídlem Maiselova 38/15, 110 00 Praha 1

o snížení výživného, o odvolání obou rodičů proti rozsudku Okresního soudu Praha - východ ze dne 29. dubna 2019, číslo jednací 30 P 150/2017-440,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku I. mění tak, že se zamítá návrh otce na snížení výživného pro nezletilou H[redacted].
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně ani před soudem odvolacím.

Odůvodnění:

1. Okresní soud Praha - východ jako soud prvního stupně shora označeným rozsudkem rozhodl o změně rozsudku Krajského soudu v Praze sp. zn. 25 Co 557, 558/2016 ze dne 24. 1. 2017, kterým byla naposledy upravena vyživovací povinnost otce pro nezletilou H. částkou 8 000 Kč měsíčně, a to tak, že s účinností od 1. 7. 2018 je otec povinen přispívat na výživu nezletilé částkou 6 000 Kč měsíčně splatnou vždy do 15. dne každého měsíce předem k rukám matky (výrok I.). Výrokem II. soud prvního stupně upravil styk otce s nezletilou H. v době jarních, velikonočních, podzimních, letních a vánočních prázdnin a výrokem III. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
2. Rozsudek soud prvního stupně v části týkající se snížení výživného odůvodnil tím, že od posledního rozhodnutí se změnilы poměry účastníků. Na straně otce nastala změna v jeho majetkových poměrech, kdy u otce došlo k poklesu pravidelného měsíčního příjmu spočívajícího ve výplatě „renty“ v částce 29 000 Kč měsíčně. Ostatní majetkové poměry otce zůstaly nezměněné. Změnu poměrů spočívající v založení svěřenského fondu soud prvního stupně neshledal příležitou, když studium na soukromé škole je ve shodě s předchozími zjištěními ohledně soukromé školky, kdy náklady spojené s tím byly a i nadále jsou hrazeny matkou, resp. ze svěřenského fondu, a proto nebyly pro určování výše výživného zohledňovány. Okresní soud za přiměřené výživné zjištěným osobním a majetkovým poměrům obou rodičů s přihlédnutím k odůvodněným potřebám nezletilé považoval částku 6 000 Kč. Uvedl, že potřeby nezletilé nejsou navyšovány žádnými mimořádnými výdaji.
3. Proti rozsudku soudu prvního stupně, a to výslovně jen proti výroku I., podali v zákonné lhůtě odvolání oba rodiče. Matka v odvolání namítla, že otec žádným způsobem nedoložil, že by se mu tak markantně snížil příjem, který měl v minulosti. Především není zřejmé, jaká konečná částka otci po prodeji domu a bytové jednotky zůstane či zůstala. Na druhou stranu je zřejmé, že nástupem do školy se spíše zvýšily potřeby nezletilé. Otec je schopen vykonávat soustavnou výdělečnou činnost v menším rozsahu a intenzitě, je tedy otázkou, proč nepracuje. V jeho možnostech a schopnostech je pracovat a mít pravidelný příjem. Matka dále poukázala na to, že je inzerován prodej rodinného domu v [redacted] za 8 150 000 Kč a prodej nezkolaudovaného rodinného domu za částku 12 750 000 Kč. Dále otec vlastní bytovou jednotku v [redacted], kterou nepronajímá. Soudu prvního stupně matka vytýká, že se nevypořádá s nárůstem hodnoty nemovitostí otce a spokojil se s jeho tvrzením, že nemůže pracovat, ač pokles jeho pracovní schopnosti není 100%. Matka navrhla, aby odvolací soud zrušil výrok I. napadeného rozsudku a rozhodl, že se návrh otce na snížení výživného zamítá.
4. Otec v odvolání vytknul soudu prvního stupně, že nepřihlédl k jím tvrzeným skutečnostem a důkazům, neúplně zjistil skutkový stav věci, neboť neprovedl navržené důkazy potřebné k prokázání rozhodných skutečností, a na základě provedených důkazů dospěl k nesprávným skutkovým, zjištěním. Dále namítl, že zjištěný skutkový stav neobstojí, neboť tu jsou další důkazy, které dosud nebyly uplatněny. Otec poukázal na to, že je invalidní důchodce a jeho jediným příjmem je důchod, který mu byl vyměřen v částce 8 214 Kč pro rok 2015. Soud prvního stupně neponechal otci ani životní minimum. Otec již nedostává žádnou výplatu z prodeje obchodního podílu, nevlastní jiný majetek větší hodnoty, který by mohl být použit na úhradu výživného. Veškeré podíly ve firmách převedl z důvodu zadlužení společností na svoji sestru. Ani jedna ze společností nevydělává, naopak jsou na obou společnostech dluhy a exekuce, které uhradila sestra otce. Otci aktuálně na běžné žití přispívají finančně jeho rodiče. Ohledně nemovitostí otec poukázal na to, že pozemky, popř. rozestavěné domy jsou zatíženy dluhy, které vznikly jako půjčky na kupní cenu nemovitostí a následně na výstavbu budov. Tyto skutečnosti, které otec v řízení opakovaně prokazoval, však soud prvního stupně pomíjí s tím, že doposud je v katastru nemovitostí veden

jako jejich vlastník on. Otec rovněž doložil, že není schopen trvalého výkonu práce. Naopak v předchozích soudních řízeních byl povinován zaplatit dluhy matce a je nucen je platit z prostředků poskytovaných příbuznými. Otec dále namítl, že v mezidobí od posledního jednání prvoinstančního soudu došlo k prodeji jedné z jeho nemovitostí. Přitom obě nemovitosti otce byly významně zadluženy a z jejich prodeje tak otec nemá žádný zisk. Ohledně bytu otec uvedl, že byl darovací smlouvou převeden do vlastnictví jeho sestry z důvodu úhrady dluhů vzniklých ve společnostech, když sestře byly převedeny do vlastnictví 100% podíly v těchto společnostech. Otec prodal pozemek parc. č. st. ■■■, na kterém je postavena budova s číslem popisným ■■■ v ■■■, celá kupní cena byla použita k úhradě dluhů vzniklých otci v souvislosti s pořízením pozemku a domu a jeho vybavením. Za odpovídající svým aktuálním možnostem otec považoval výživné ve výši 1 500 Kč, přičemž poukazoval na to, že s dcerou tráví co nejvíce času a snaží se jí aktivně věnovat. Navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek ve výroku I. změnil a výživné v souladu s návrhem snížil na částku 1 500 Kč měsíčně.

5. Opatrovník navrhl, aby byl rozsudek soudu prvního stupně změněn a návrh otce na snížení výživného zamítnut. Uvedl, že otec se ani částečně nepodílí nad rámec výživného a nesnaží se zajistit si s ohledem na svůj zdravotní stav ani částečný příjem. Dosavadní výživné odpovídá zjištěné situaci a není důvod, aby bylo snižováno.
6. Rozsudek soudu prvního stupně ve výroku II. o úpravě styku otce s nezletilou v době prázdnin nebyl odvoláním dotčen, tento výrok nabyl samostatně právní moci a odvolací soud je jím při svém rozhodování vázán.
7. Krajský soud v Praze jako soud odvolací (§ 10 odst. 1 občanského soudního řádu, dále jen o. s. ř.) v řízení postupoval podle zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (dále jen z. ř. s.), který upravuje mimo jiné řízení ve věcech péče soudu o nezletilé a ve vztahu k občanskému soudnímu řádu obsahuje speciální právní úpravu. Nestanoví-li tento zákon jinak, použije se občanský soudní řád (§ 1 odst. 3 z. ř. s.), a nevyplyvá-li z povahy jednotlivých ustanovení něco jiného, použijí se ustanovení tohoto zákona vedle občanského soudního řádu (§ 1 odst. 4 z. ř. s.).
8. Odvolací soud po zjištění, že odvolání proti rozsudku soudu prvního stupně je přípustné, podali je oba rodiče jako účastníci řízení, učinili tak v zákonné lhůtě (§ 201, § 202 a contr., § 204 odst. 1 věta první o. s. ř.) a odvolání splňuje náležitosti podle § 205 odst. 1 o. s. ř., přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně v mezích odvolání včetně řízení jeho vydání předcházejícího podle § 212 písm. a) a § 212a odst. 1, 3 a 5 o. s. ř. a dospěl k závěru, že odvolání matky je opodstatněné, odvolání otce nedůvodné.
9. Na základě přezkoumání dosavadního obsahu spisu soudu prvního stupně odvolací soud nezjistil, že by řízení před soudem prvního stupně trpělo některou ze zmatečnostních vad, uvedených v § 229 odst. 1, odst. 2 písm. a/ , b/ a odst. 3 o. s. ř. či jinou vadou, která by měla nebo mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, k nimž je odvolací soud povinen přihlížet z úřední povinnosti.
10. Podle § 213 odst. 4 o. s. ř. doplnil odvolací soud dokazování výpisem z účtu matky vedený u ■■■ a zjistil, že dne 30. 9. 2019 matka uhradila gymnastiku pro nezletilou H ■■■, a to na období září až prosinec 2019 částku 5 750 Kč.
11. Dále odvolací soud doplnil dokazování zprávou ■■■ z ambulantního vyšetření otce dne 4. 11. 2019. Zjistil, že u otce byla diagnostikována běžná lupénka. Dne 11. 10. 2019 mu byl nasazen methotrexát. Otec udával perzistující GIT potíže, dále nestabilní glykemický profil, přičemž před terapií byl glykemický profil stabilní. Otec si pravidelně měří glykémii. Subjektivně otec uváděl pruritus, nauzeu, bolesti břicha. Objektivně byla zjištěna na trupu indurovaná erytematózní ložiska s deskvamací + dále obdobné projevy na končetinách, kštice v okcipit. oblasti mírný erytém, deskvamace. Otec byl poučen o možných nežádoucích účincích léků, a to zpočátku nevolnost a únava, což by mělo spontánně odeznít za 1 až 3 měsíce,

dále o nutných režimových opatřeních (dlouhodobě ochrana jater). Ohledně kolísavých glykemií lékař požadoval kontrolu na diabetologii. Důkaz byl proveden též informací o léku Methotrexát, který dle zprávy vinohradské nemocnice byl otci nasazen. Tento lék se v medicíně využívá jako cytostatikum při léčbě nádorů. Může vyvolávat pruritus (svědění) a nauzeu (pocit nevolnosti, nutkání ke zvracení).

12. Při jednání před odvolacím soudem otec v souvislosti se svým zdravotním stavem uvedl, že dostal nový senzor na glykemii, měsíčně vydá 1 800 Kč.
13. Odvolací soud neprovedl důkaz listinami, které předložil otec, a to kupní smlouvou, kterou uzavřel dne 18. 1. 2020 se společností [REDAKCE] s. r. o., předžalobní výzvou ze dne 30. 11. 2019 a smlouvou o půjčce, uzavřenou mezi otcem a A [REDAKCE] M [REDAKCE]. Tyto důkazy považoval za nadbytečné, svědčí pouze o tom, že se otec zbavuje majetku. Rovněž neprovedl otcem navržený důkaz inspekční zprávou České školní inspekce o provedené kontrole v Základní škole [REDAKCE], kterou navštěvuje nezletilá H [REDAKCE], neboť pro rozhodnutí v této věci je bez významu. Důkaz odvolací soud neprovedl ani listinami, které předložil otec a které se týkají lékařských zákroků podstupovaných nezletilou. Mezi rodiči nebylo sporu o tom, že tyto zákroky zajistila matka bez souhlasu otce. Z matkou předložených listin odvolací soud neprovedl důkaz e-mailovou korespondencí rodičů ohledně podílu otce na pořízení dárku pro kamarádku nezletilé H [REDAKCE], neboť je pro rozhodnutí v dané věci bez významu, stejně jako podání otce v řízení se žalovaným J [REDAKCE] M [REDAKCE]. Důkaz neprovedl ani listinami týkajícími se plateb v souvislosti s návštěvou nezletilé v Základní škole [REDAKCE], neboť výše těchto nákladů vyplývá z obsahu spisu, navíc úhrada školného je zajištěna k tomu účelu založeným svěřenským fondem.
14. Soud prvního stupně zjistil správně a dostatečně skutkový stav věci, který v řízení před odvolacím soudem doznal změn v tom, že otec již prodal obě nemovitosti v [REDAKCE], přičemž u jedné již je v katastru nemovitostí zapsán nový vlastník, v případě druhé nemovitosti aktuálně probíhá řízení o zápisu nového vlastníka. Další změnou je převod bytu otce, který měl v [REDAKCE], na otcovu sestru, a to darovací smlouvou. V ostatním lze pro stručnost na závěry soudu prvního stupně o skutkovém stavu odkázat.
15. Podle § 911 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen o. z.), výživné lze přiznat, jestliže oprávněný není schopen sám se živit.
16. Podle § 913 o. z., pro určení rozsahu výživného jsou rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného (odst. 1). Při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů povinného je třeba také zkoumat, zda se povinný nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu, popřípadě zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika. Dále je třeba přihlédnout k tomu, že povinný o oprávněného osobně pečuje, a k míře, v jaké tak činí; přihlédne se popřípadě i k péči o rodinnou domácnost (odst. 2).
17. Podle § 915 odst. 1 o. z., životní úroveň dítěte má být zásadně shodná s životní úrovní rodičů. Toto hledisko předchází hledisku odůvodněných potřeb dítěte.
18. Podle § 923 odst. 1 o. z., změní-li se poměry, může soud změnit dohodu a rozhodnutí o výživném pro nezletilé dítě, které nenabylo plné svéprávnosti.
19. Pro posouzení návrhu na úpravu výživného, ať už jde o jeho snížení či zvýšení, je vždy nutné vyřešit otázku, zda a jak se změnily poměry nezletilé a jejích rodičů v současné době (případně v době, od kdy je změna výživného požadována) oproti době, kdy výživné bylo naposled stanoveno. Pokud nastala taková změna poměrů, v důsledku které dosavadní výživné neodpovídá zákonným hlediskům uvedeným v ustanoveních § 913 a 915 o. z., změní soud předchozí dohodu či rozhodnutí o výživném. Otec se návrhem podaným u soudu prvního stupně dne 4. 7. 2018 domáhal snížení výživného pro nezletilou H [REDAKCE], přičemž výživné požadoval snížit na částku 1 500

Kč měsíčně s účinností od 1. 7. 2018. Je proto nutné posoudit poměry nezletilé H. i rodičů v době předchozího rozhodnutí, tj. v lednu 2017, s poměry současnými, resp. s poměry od července 2018. Rozsudkem Okresního soudu Praha – západ ze dne 12. 5. 2016, č. j. 11 Nc 1454/2015-420, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 24. 1. 2017, č. j. 25 Co 557, 558/2016-688, byla nezletilá H. svěřena do péče matky a otcí bylo uloženo přispívat na výživu nezletilé částkou 8 000 Kč měsíčně. Zároveň byl upraven styk otce s nezletilou. Soudy obou stupňů tehdy vycházely z toho, že otec disponuje několika nemovitostmi a dosahuje měsíčně minimálního čistého příjmu ve výši přesahující 33 000 Kč. Navíc je vlastníkem bytu, který minimálně od 1. 1. 2015 nebyl pronajatý, přesto byl otec schopen dlouhodobě hradit příspěvek do fondu oprav v rozsahu 3 700 Kč a drobné poplatky spojené s pravidelnými platbami za elektroměr a vodoměr. Rovněž bylo přihlédnuto k tomu, že otec dlouhodobě používal vozidla společností, kde měl majetkovou účast, a nemusel tak hradit běžné opravy, dálniční známky a minimálně zákonné pojištění předmětných automobilů. Ohledně poměrů otce odvolací soud tehdy poukazoval na to, že otec je více než deset let poživitelem částečného invalidního důchodu, úspěšně podnikal a podniká, získal několik nemovitostí a pokud získal hypotéku v řádu milionů korun, musel prokázat bance dostatečný příjem ke splácení. Příjem matky v době přechodného rozhodování činil 35 000 Kč. Svoji vyživovací povinnost k nezletilé do značné míry plnila osobní péčí s ohledem na nízký věk nezletilé. Nezletilá H. navštěvovala anglickou mateřskou školu na základě dohody rodičů. Oba rodiče měli vyživovací povinnost jen k nezletilé H. V současné době je otec nadále poživitelem invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně, aktuálně ve výši 8 909 Kč. Částka za prodej obchodní společnosti v roce 2014 již byla otcí doplacena (byla placena ve splátkách po 29 000 Kč měsíčně do roku 2019). Otec nepracuje, v současné době ani nepodniká, společnosti, v nichž byl jednatelem a společníkem, převedl na svoji sestru, přičemž podíl ve společnosti U. C. s. r. o. převedl za 102 000 Kč (v listopadu 2017). Své sestře rovněž daroval byt v . Otec již není ani vlastníkem nemovitostí v , neboť je prodal (v případě jedné z nemovitostí je v katastru zapsán již nový vlastník, v případě druhé zápis nového vlastníka na základě uzavřené kupní smlouvy probíhá). Nemovitosti nabízel za 8 000 000 Kč, resp. 12 500 000 Kč, přičemž otec nerozporoval kupní cenu v této výši. Poměry matky v podstatě nedoznaly změn. Aktuálně již matka doplatila úvěr, který splácela po 5 600 Kč měsíčně. Oba rodiče mají nadále vyživovací povinnost jen k nezletilé H. Nezletilá od září 2017 zahájila povinnou školní docházku, přičemž od počátku navštěvuje Základní školu . Tuto školu zvolila matka, souhlas otce byl nahrazen rozhodnutím soudu. V souvislosti s docházkou do školy, byl založen svěřenský fond k zajištění potřeb nezletilé H., jehož účelem je poskytnutí finančních prostředků matce za výhradním účelem zajištění vzdělávacích, bytových nebo jiných důležitých potřeb nezletilé H., případně poskytnutí jiné finanční výpomoci. Kromě školného matka ve škole platí 5 000 Kč ročně za uniformu, dále 10 000 Kč zálohu na oběd. Nezletilá ve škole chodí na kroužky (, a), za které platí pololetně 5 500 Kč celkem. Další výdaje souvisejí s lyžařským kurzem a školou v přírodě. Kromě kroužků ve škole chodí H. na gymnastiku, kde platí 1 500 Kč měsíčně.

20. Odvolací soud na rozdíl od soudu prvního stupně uzavřel, že od poslední úpravy výživného nenastala taková změna poměrů, v důsledku které by bylo namístě výživné otce pro nezletilou H. snížit. Otec spatřoval významnou změnu poměrů v tom, že založením svěřenského fondu budou zajištěny finanční prostředky na studium nezletilé, v důsledku čehož je zásadní a největší část nákladů na výživu nezletilé zrušena a tyto náklady nadále neponesou rodiče. Tento názor však nelze akceptovat. Hrazení školného ze svěřenského fondu neznamená, že by otec nebyl povinen podílet se na úhradě potřeb nezletilé. Tyto potřeby nezahrnují pouze placení školného (hrazené ze svěřenského fondu), ale i další náklady spojené s docházkou do školy, a to školní pomůcky, akce školy (lyžařské kurzy, škola v přírodě, dále např. návštěvy divadel apod.), tedy náklady, které v souvislosti se školní docházkou vznikají na všech školách (tedy i ve škole, kterou pro nezletilou zvolil otec) a které musí žáci hradit. Potřeby nezletilé dále zahrnují náklady na výživu v užším smyslu (stravu, ošacení, hygienické potřeby), náklady na rozvoj schopností nezletilé a jejího

vzdělání. Jinými slovy svěrenský fond byl založen za účelem hrazení školného, neboť otec právě z finančních důvodů nesouhlasil s tím, aby nezletilá navštěvovala ZŠ [REDAKCE], a jeho námítky soud v řízení o udělení souhlasu za otce s docházkou nezletilé do této školy shledal důvodnými. Založení fondu však nezbavuje rodiče jejich vyživovací povinnosti k nezletilé. Nadále je proto otec povinen přispívat na výživu nezletilé H[REDAKCE], přičemž v souladu s ustanovením § 913 odst. 1 o. z. jsou pro určení výživného rozhodné jeho schopnosti, možnosti a majetkové poměry a dále odůvodněné potřeby nezletilé. Zatímco je třeba zohlednit nárůst potřeb nezletilé v souvislosti se zahájením školní docházky v září 2017 (zajištění školních pomůcek, akce školy) i v souvislosti se zájmovou činností (kroužky ve škole, gymnastika), nelze naopak přihlížet ke zhoršeným majetkovým poměrům otce. Otec již nedostává splátky za dřívější převod obchodního podílu ve společnosti (v roce 2014) a v současné době není společníkem v žádné společnosti, neboť své podíly převedl na svoji sestru. Otec tedy již nepodniká, není zaměstnaný. Aktuálně pobírá pouze invalidní důchod, který mu byl přiznán pro invaliditu prvního stupně. Jeho pracovní schopnosti jsou tudíž v důsledku nepříznivého zdravotního stavu pouze snižené, nikoli zcela vymizelé. Je proto v jeho schopnostech zajistit si alespoň nějaký zdroj příjmu tak, aby nebyl finančně závislý na svých rodičích a aby mohl dostát své vyživovací povinnosti k dceři, která je základní povinností každého z rodičů a zahrnuje kromě výživy v užším smyslu též rozvoj schopností dítěte a jeho vzdělání (jak již výše uvedeno). V současné době již otec není ani vlastníkem dvou nemovitostí v [REDAKCE], které prodal za cca 20 000 000 Kč. Odvolací soud stejně jako soud prvního stupně neuvěřil tvrzení otce, že z kupní ceny nezískal pro vlastní potřebu žádnou částku, neboť veškeré získané peníze byly použity k úhradě dluhů. Tvrzení otce v tomto směru jsou zcela neurčitá, rozporuplná a nevěrohodná. Otec ve své výpovědi hovořil o dlužích v řádu milionů korun, přesto nebyl schopen říci, komu peníze dluží, jakou částku, tyto závazky neměl náležitě ošetřené, s dotýcnými (jejichž jména a příjmení však nebyl schopen uvést) má pouze ústní dohodu. Své dluhy vůči lidem, kteří mu peníze půjčili (a které ani neznal jménem), otec dle své výpovědi splatí tak, že po prodeji nemovitostí se tito lidé ozvou a sdělí otci číslo účtu a on jim peníze pošle (pošle tedy peníze na nějaký účet, aniž by věděl, komu a kolik dluží). Pokud tudíž otec skutečně takto přistupuje k hospodaření s majetkem a s finančními prostředky, nesvědčí to o zodpovědném přístupu k jeho majetkovým poměrům. Otec již není ani vlastníkem bytu v [REDAKCE]. Ten daroval své sestře údajně za to, že uhradila dluhy společností, které na ni také otec převedl. Ani tento přístup otce nelze považovat za odpovědný za situace, kdy jeho jediný příjem představuje invalidní důchod, který je však zcela nedostatečný k úhradě otcových potřeb, natož k zajištění výživy jeho dcery, a otcí musí finančně vypomáhat jeho rodiče. Otec se dovolával své nepříznivé finanční situace, přesto dlouhodobě byt v [REDAKCE] nepronajímal. Přitom si tímto způsobem mohl svoji situaci vylepšit. Nyní se bytu, jehož hodnota rozhodně není malá, zbavil, aniž by tím získal jakoukoli finanční částku. Chování otce, kdy se postupně zbavil veškerého svého majetku, aniž by získal jakoukoli protihodnotu v podobě finančních prostředků, pouze tímto způsobem uhradil dluhy (jeho tvrzení v tomto směru však odvolací soud z důvodů výše uvedených neuvěřil), nesvědčí o zodpovědném přístupu otce k jeho majetkovým poměrům a jeho odpovědnosti za výživu nezletilé H[REDAKCE]. Z výše uvedených důvodů nelze ke zhoršeným majetkovým poměrům otce přihlížet. Lze tudíž uzavřít, že od poslední úpravy výživného v lednu 2017 vzrostly odůvodněné potřeby nezletilé, poměry matky v podstatě nedoznaly změn a ke změně poměrů otce z důvodů výše uvedených nelze při posuzování jeho schopností, možností a majetkových poměrů přihlížet. Nenastala proto taková změna poměrů, která by se měla projevit ve výši výživného v podobě jeho snížení.

21. Ze shora uvedených důvodů odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně v napadeném výroku I. podle § 220 odst. 1 o. s. ř. změnil a návrh otce na snížení výživného zamítl.
22. Vzhledem k tomu, že odvolací soud změnil rozsudek soudu prvního stupně, rozhodoval znovu o nákladech řízení před soudy obou stupňů podle § 224 odst. 2 za použití § 151 odst. 1 o. s. ř. a § 23 z. ř. s. s tím, že účastníci se práva na jejich náhradu vzdali a vzhledem k tomuto typu řízení ani neshledal okolnosti, které by odůvodňovaly jiné rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

Praha 27. ledna 2020

Mgr. Jana Boudová Zvěřinová v. r.
předsedkyně senátu